

BENET XVI
AUDIÈNCIA GENERAL

Castelgandolfo

Dimecres, 24 d'agost de 2011

Viatge apostòlic a Madrid

Benvolguts germans i germanes,

Avui vull tornar breument amb el pensament i amb el cor als extraordinaris dies passats a Madrid per a la XXVI Jornada mundial de la joventut. Ha estat, com sabeu, un esdeveniment eclesial emocionant; gairebé dos milions de joves de tots els continents van viure amb alegria una experiència formidable de fraternitat, d'encontre amb el Senyor, de compartició i de creixement en la fe: una vertadera cascada de llum. Dono gràcies a Déu per aquest valuós do que dóna esperança al futur de l'Església: joves amb el desig ferm i sincer d'arrelar la seva vida en Crist, de romandre fermes en la fe i caminar plegats a l'Església. Expresso el meu agraïment a tots els qui han treballat generosament per aquesta Jornada: al cardenal arquebisbe de Madrid, als seus auxiliars, als altres bisbes d'Espanya i d'altres parts del món, al Consell pontifici per als laics, als sacerdots, als religiosos i les religioses, als laics. Renovo el meu agraïment a les autoritats espanyoles, a les institucions i associacions, als voluntaris i als qui van oferir el seu suport amb la pregària. No puc oblidar la cordial acollida que vaig rebre de Ses Majestats els Reis d'Espanya, així com de tot el país.

En poques paraules, naturalment, no puc descriure els moments tan intensos que vam viure. Conservo en el meu pensament l'entusiasme incontenible amb què em van rebre els joves, el primer dia, a la plaça de Cibeles, les seves paraules riques d'expectatives, el seu fort desig d'orientar-se cap a la veritat més profunda i d'arrelar-s'hi, aquesta veritat que Déu ens va fer conèixer en Crist. A l'imponent monestir d'El Escorial, ric d'història, d'espiritualitat i de cultura, em vaig trobar amb les joves religioses i els joves docents universitaris. A les primeres —a les joves religioses— els vaig recordar la bellesa de la seva vocació viscuda amb fidelitat, i la importància del seu servei apostòlic i del seu testimoniatge profètic. I roman en mi la imatge del seu entusiasme, d'una fe jove i plena de valentia amb vista al futur, de voluntat de servir d'aquesta manera a la humanitat. Als professors els vaig recordar que són veritables formadors de les noves generacions, guiant-les a la recerca de la veritat no sols amb paraules, sinó també amb la vida, conscients que la Veritat és Crist mateix. En trobar Crist trobem la veritat. Al vespre, en la celebració del viacrucis, una variada multitud de joves va reviure amb una participació intensa les escenes de la passió i mort de Crist: la creu de Crist dóna molt més que no pas exigeix, ho dóna tot, perquè ens condueix a Déu.

L'endemà, la santa missa a la Catedral de l'Almudena, a Madrid, amb els seminaristes: joves que volen arrelar-se en Crist per fer-lo present el dia de demà, com a ministres seus. Desitjo que augmentin les vocacions al sacerdoci. Entre els presents n'hi havia més d'un que havia escoltat la crida del Senyor precisament en les anteriors Jornades de la joventut; tinc la certesa que també a Madrid el Senyor ha trucat a la porta del cor de molts joves perquè el segueixin amb generositat en el ministeri sacerdotal o en la vida religiosa. La visita a un Centre per a joves discapacitats em va fer veure el gran respecte i amor que es nodreix cap a cada persona i em va presentar l'ocasió de donar les gràcies als milers de voluntaris que testimonien silenciosament l'evangeli de la caritat i de la vida. La vetlla de pregària de la nit i la gran celebració eucarística conclusiva del dia següent van ser dos moments molt intensos: a la nit, una multitud de joves en festa, gens atemorits per la pluja i pel vent, va romandre en

adoració silenciosa de Crist present en l'Eucaristia, per lloar-ho, donar-li gràcies, demanar-li ajuda i llum; i després, el diumenge, els joves van manifestar la seva exuberància i la seva alegria de celebrar el Senyor en la Paraula i en l'eucaristia, per inserir-se cada cop més en ell i reforçar la seva fe i la seva vida cristiana. Per últim, en un clima d'entusiasme, em vaig trobar amb els voluntaris, als quals vaig agrair la generositat, i amb la cerimònia de comiat vaig deixar el país portant com un gran do aquests dies en el cor.

Benvolguts amics, la trobada de Madrid va ser una magnífica manifestació de fe per a Espanya i, sobretot, per al món. Per a la multitud de joves, procedents de tots els racons de la terra, va ser una ocasió especial per a reflexionar, dialogar, intercanviar experiències positives i, sobretot, pregar plegats i renovar el compromís d'arrelar la pròpia vida en Crist, amic fidel. Estic segur que en tornar a casa seva tenen el ferm propòsit de ser llevat a la massa, portant l'esperança que neix de la fe. Per part meva continuo acompanyant-los amb la pregària, perquè romanguin fidels als compromisos assumits. Confio els fruits d'aquesta Jornada a la intercessió maternal de Maria.

I ara vull anunciar els temes de les properes Jornades mundials de la joventut. La de l'any que ve, que se celebrarà a les diferents diòcesis, tindrà com a lema: «Viviu sempre contents en el Senyor!», tret de la carta als Filipencs (4,4); mentre que en la Jornada mundial de la joventut de 2013 a Rio de Janeiro, el lema serà el manament de Jesús: «Aneu a tots els pobles i feu-los deixebles meus» (cf. Mt 28,19). Des d'ara confio a la pregària de tots la preparació d'aquestes cites tan importants. Gràcies.